

Η Κυριακή των Αγίων Πατέρων στη Γαλιλαία

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη των Αγίων 318 Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου το 325 μ.Χ. εορτάστηκε σε όλους τους ναούς της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων την Κυριακή 23 Μαΐου/5 Ιουνίου 2022.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου της Κοινότητας Τουράν της Γαλιλαίας, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφίτων Ιερομονάχων ως του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου και του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, του Προϊσταμένου της Κοινότητας Πρεσβυτέρου π. Σπυρίδωνος, του π. Συμεών και άλλων Αραβοφώνων και Ρωσοφώνων ιερέων.

Παρέστησαν ο Έλληνας Πρόξενος στη Χάϊφα Κωνσταντίνος Ζηνόβιος και το ευσεβές εκκλησίασμα της ενορίας.

Στο κήρυγμα του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι η Εκκλησία τιμά ιδιαιτέρως την μνήμη των αγίων Θεοφόρων και πνευματοφόρων Πατέρων, διότι αγωνίστηκαν ως άλλοι Απόστολοι του Χριστού για την ενότητα της πίστεως, δηλαδή την σταθερότητα της πίστεως και βεβαίως την ενότητα της Εκκλησίας, της οποίας τον θεσμό συγκροτεί το Άγιον Πνεύμα.

Το μεσημέρι η Κοινότητα παρέθεσε τράπεζα προς τον Μακαριώτατο και τα μέλη της συνοδείας του.

Αναλυτικά, το δελτίο τύπου της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει τα εξής:

Ἡ Κυριακή, 23^η Μαΐου/ 5^η Ἰουνίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον συνελθόντων, καταδικασάντων τὸν Ἄρειον καὶ θεσπισάντων τὸ ὁμοούσιον τοῦ Υἱοῦ μετὰ τοῦ Πατρὸς ὡς ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου πανηγυρικῶς, ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τῆς Κοινότητος Τουράν τῆς Γαλιλαίας, πλησιοχώρου τῆς κώμης τῆς Κανᾶ, λειτουργοῦντος καὶ Προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος ταύτης Πρεσβυτέρου π. Σπυρίδωνος, τοῦ π. Συμεὼν καὶ ἄλλων Ἀραβοφώνων καὶ Ρωσοφώνων ἱερέων, ψαλλόντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου ἡγουμένου τῆς Χάϊφας ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ταύτης ἀραβιστί, παρουσία τοῦ Ἑλληνοσ Προξένου εἰς τὴν Χάϊφαν κ. Κωνσταντίνου Ζηνοβίου καὶ συμμετέχοντος τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος τῆς

ένορίας αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν εἰς τό παρελθόν διηκόνησαν καί Ἄγιοταφῖται Πατέρες ὡς ὁ Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰλαρίων.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ὅλην συγκροτήσαντες τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην καί τῷ θείῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι, τό μακάριον καί σεπτόν Σύμβολον οἱ σεπτοί Πατέρες θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα τῷ Γεγενηκότι Συνάναρχον, τόν Λόγον ἐκδιδάσκουσι καί παναληθῶς ὁμοούσιον ταῖς τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς οἱ εὐκλεεῖς καί πανόλβιοι ὄντως καί θεόφρονες», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὠδήγησε τούς πόδας ἡμῶν ἐν τῇ πόλει ὑμῶν Τουράν τῆς Γαλιλαίας, ἵνα συνορτάσωμεν σήμερον, Κυριακὴν ἐβδόμην ἀπό τοῦ Πάσχα τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν τριακοσίων δέκα καί ὀκτώ θεοφόρων Πατέρων, τῷ 325 μ.Χ.

Οὗτοι οἱ θεοφόροι Πατέρες τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διὰ τῶν χειρῶν τῶν πνευματοφόρων Ἀποστόλων ἀνεδείχθησαν γνήσιοι διάδοχοι τῶν μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ καί κατεστάθησαν Ποιμένες καί διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς «γνησιώτατοι δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ καί ἐπόμενοι ταῖς διδαχαῖς τῶν Ἀποστόλων», ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός.

Τό σημερινόν Εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἀφορᾷ τὴν Ἀρχιερατικὴν προσευχὴν, τὴν ὁποῖαν ἀπευθύνει ὁ Κύριος εἰς τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ λέγων: «Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὣσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὐς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καί οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· νῦν δέ πρὸς σέ ἔρχομαι, καί ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμήν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς».

Εἰς τὴν προσευχὴν Αὐτοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός παρακαλεῖ τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ, ἵνα οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, ἀφ' ἑνός μὲν παραμείνουν ἠνωμένοι μετ' Αὐτοῦ ἀλλὰ καί μεταξύ των, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης κατὰ τό πρότυπον τῆς ἐνώσεως Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Πατρός Αὐτοῦ· ἀφ' ἑτέρου δέ παρακαλεῖ τόν Πατέρα Αὐτοῦ, ἵνα ἔχουν μέσα τους τελείαν τὴν

χαράν, πού αίσθάνεται ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐπανερχόμενος πλησίον τοῦ Θεοῦ Πατρός Αὐτοῦ. Ἑρμηνεύων τόν Κυριακόν λόγον: «ἵνα ἔχωσι τήν χαράν τήν ἐμήν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς», (Ἰωάν. 17,13), ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διερωτᾶται λέγων: «τίς οὖν ἡ πεπληρωμένη καί τελεία χαρά; Τό εἶδέναι καί πιστεύειν οὐχ ὅτι μόνον καθ' ἡμᾶς ἦν ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι μετά τοῦ εἶναι καθ' ἡμᾶς δίχα [χωρίς] μόνης ἁμαρτίας καί Θεός ἐστίν ἀληθινός».

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τήν μνήμην τῶν ἁγίων Θεοφόρων καί πνευματοφόρων Πατέρων, διότι οὗτοι ἠγωνίσθησαν ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ διά τήν ἐνότητα τῆς πίστεως, δηλαδή τήν σταθερότητα τῆς πίστεως καί βεβαίως τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τόν θεσμόν αὐτῆς ὅλον συγκροτεῖ τό Ἅγιον Πνεῦμα.

Οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐδογματίσαν ἕνα Τριαδικόν Θεόν, «Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον οὐσίαν τε καί Θεότητα», «Πατρός καί Υἱοῦ καί Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν καί φύσιν ἐδογματίσαν καί τό μυστήριον τῆς θεολογίας, (δηλονότι τῆς ἁγίας Τριάδος) τρανῶς παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ», ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Τάς μυστικές σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τούς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν τούς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας μέλος ἐναρμόνιον, θεολογίας Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον οὐσίαν τε καί Θεότητα, τούς καθαιρέτας Ἀρείου καί Ὁρθοδόξων προμάχους, τούς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Οἱ ἐν τῇ Νικαίᾳ τῷ 325 συνελθόντες Πατέρες ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ καθήρεσαν ὡς γνωστόν τόν αἰρεσιάρχη Ἄρειον, διότι οὗτος καί οἱ ὁμόφρονες αὐτοῦ «ἠστόχησαν περί τήν ἀλήθειαν», (Β΄ Τιμ. 2,18). Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα ὑπό τοῦ θείου Παύλου, ὡς τοῦτο ἔπραξαν καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Πατέρες, ἵνα μετά προσοχῆς ἐνωτισθῶμεν τά πρός τόν μαθητήν αὐτοῦ Τιμόθεον θεόπνευστα ῥήματα αὐτοῦ: «Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας. Τάς δέ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο. Ἐπί πλεῖον γάρ προκόψουσιν ἀσεβείας καί ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομήν ἔξει», (Β΄ Τιμ. 2, 15-17).

Καί πράγματι, ἀδελφοί μου, ὡς γάγγραινα ἐξαπλοῦται εἰς τάς ἡμέρας μας ἡ ἀσέβεια τῶν μηνυμάτων τῆς οὕτω καλουμένης Νέας Τάξεως, τούτέστιν τῆς Παγκοσμιοποιήσεως. Σκοπός δέ τῆς Νέας Τάξεως πραγμάτων εἶναι ἡ ἄρνησις τῶν ἀρχῶν καί ἠθικῶν σωστικῶν ἀξιῶν τοῦ Εὐαγγελίου, δηλονότι ἡ ἄρνησις τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ· «καί ἐχαρίσατο ὁ Θεός αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πάν ὄνομα», (Φιλ. 2,9). Ἡμεῖς δέν πρέπει νά φοβούμεθα, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός πρὶν ἀποχωρισθῆ τούς μαθητάς Αὐτοῦ καί ἀναληφθῆ εἰς τούς οὐρανοὺς

ύπεσχήθη αὐτοῖς λέγων «οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς», (Ἰωάν. 14, 18). «Δέν θά σᾶς ἀφήσω λοιπόν ὀρφανούς καί μόνους. Θά ἔλθω ἐντός ὀλίγου πλησίον σας, διά τοῦ ἄλλου τούτου Παρακλητοῦ, δηλονότι τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τό ὁποῖον θά κατοικήσῃ ἐντός σας καί θά σᾶς ἐνώσῃ μαζί μου, ὡς μέλη ἰδικά μου».

Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ Σωτήρ ἡμῶν ζητεῖ ἀπό τόν Θεόν Πατέρα, ἵνα οἱ μαθηταί Αὐτοῦ «ἔχωσι τήν χαράν τήν ἐμήν», τούτέστιν τήν ἰδικήν Του, «πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς». Ὁ Χριστός εἶναι ἡ χαρά τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί ἡ χαρά τῶν ἀγαπώντων Αὐτόν καί κοινωνούντων τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ σώματος καί αἵματος. Διό λέγει «εἷσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου», (Ματθ. 25, 23). Κατά δέ τόν θεῖον Παῦλον, «ὁ δέ καρπός τοῦ Πνεύματος», δηλονότι τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ καί συνεπῶς τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, «ἐστίν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη...» (Γαλ. 5,22).

Τῆς χαρᾶς ταύτης τοῦ καρποῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπήλαυσεν ἡ ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅτε τό μυστήριον τό ἀπό τῶν αἰώνων κεκρυμμένον ἀπό γενεῶν ἐπλήρωσεν ὁ Σωτήρ κατά τήν Ἀνάληψιν Αὐτοῦ εἰς τούς οὐρανοῦς, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός: «Τήν γάρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καί τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου ὑπερβαλοῦσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· ἥς καί ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανοῦς ἀνόδῳ Σου, Δέσποτα, τό μέγα Σου ἔλεος, τό εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν». Προσέτι δέ τιμῶντες σήμερον τήν μνήμην τῶν θεοφόρων Πατέρων καί ἡμεῖς ταῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν σύν Πατρί τόν Υἱόν καί τό Πνεῦμα τό Πανάγιον ἐν μιᾷ Θεότητι Τριάδα ὁμοούσιον. Ἀμήν ἔτη πολλά». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσεν εἰκόνα πρὸς φύλαξιν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἀπολυθείσης, εἰς τήν παρατεθεῖσαν δεξιῶσιν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε καί πάλιν ὡς ἔπεται:

«Κύριον τόν Θεόν σου φοβηθήσει καί αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καί πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ καί ἐπί τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτός καύχημά σου καί οὗτος Θεός σου· ὅστις ἐποίησε τά μεγάλα καί ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου» (Δευτ. 10, 20-21), λέγει ἡ ἁγία Γραφή.

Ἀξιότιμε Πρόεδρε καί τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐόρτιος μνήμη τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 συνελθόντων 318 Πατέρων ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, τῇ συγκληθείσῃ ὑπό τοῦ εὐσεβοῦς

Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Κωνσταντίνου ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν δι' ἡμᾶς τούς Χριστιανούς, τούς διαβιοῦντας ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ καί τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Λέγομεν τοῦτο, διότι τό ὄντως ἱστορικόν καί μέγαν γεγονός τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνός μὲν περιεχαράκωσε τὴν ἀκρίβειαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί ἀφ' ἑτέρου δέ διεμόρφωσε τὴν πολιτιστικὴν καί ἔθνικο-θρησκευτικὴν ταυτότητα τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία προσέδωκεν εἰς τὴν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίαν τὴν ὀνομασίαν Ρωμαϊκὴ (Roumiye) καί εἰς τούς πολίτας τῆς αὐτοκρατορίας τὸν προσδιορισμὸν Roum. Καί τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία οὕσα τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί φέρουσα τό ὄνομα Αὐτοῦ, δηλονότι συμφώνως τῷ κηρύγματι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος: «πάντες γάρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληνας, οὐκ ἔστι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καί θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὑπὸ τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διαφυλαχθεῖσαν ἀνόθευτον ἀποστολικὴν παράδοσιν τῆς πίστεως, ὡς καί τό πνευματικόν μέγεθος τῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας τῆς Ρωμηοσύνης ἐνσαρκώνει καί τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, δηλονότι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀδιακόπως καί ζῶσα ἱστορικὴ παρουσία τοῦ Ρωμαιορθοδόξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτυρίαν ἀφ' ἑνός μὲν τῆς ἐπὶ τῆς ἀγίας Γῆς παρουσίας τῶν Χριστιανῶν καί ἀφ' ἑτέρου τοῦ ab antiquo ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς τεθεμελιωμένης ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης συναχθέντες θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐν Νικαίᾳ ἐδογμάτισαν τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν πίστιν καί θεολογίαν, τούτέστιν τό δόγμα τῆς ἀγίας Τριάδος διὰ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί οὐχὶ διὰ στοχαστικῶν συλλογισμῶν καί φιλοσοφικῶν ἐπινοήσεων, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Ἡμεῖς θεολογοῦμεν οὐχὶ ἀριστοτελικῶς ἀλλ' ἀλιευτικῶς» (Θεολογοῦμεν μέ τὴν ἀπλότητα τῆς πίστεως τῶν ἀλιέων).

Ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελεῖ ὄχι μόνον τό σημεῖον ἀναφορᾶς ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καί τὴν ἐγγύησιν τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν, συμφώνως τῷ ῥήματι τοῦ Κυρίου: «Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν καί πύλαι ᾗδου οὐ

κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16, 18).

Ἔστω λοιπόν ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀναληφθέντος εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί μὴ χωρισθέντος ἀφ' ἡμῶν τό καύχημα ἡμῶν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα. Ἀμήν».

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Κοινότης παρέθεσε τράπεζαν πρὸς τὸν Μακαριώτατον καί τὰ μέλη τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ.

Μετά τὴν τράπεζαν, τὸ ζεῦγος Ἀμποῦ Ράμη καί Ἴμ-Ράμη ἐτίμησαν διὰ ποικιλίας ἐπιδορπίων τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν.

Περισσότερες φωτογραφίες:

